

Arrest

nr. 186 843 van 16 mei 2017
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 19 december 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 november 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 februari 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 maart 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat R. BREEMANS *loco* advocaat M. OGUMULA en van attaché E.GOOVAERTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Pasjtoen van etnische origine en bezit u de Afghaanse nationaliteit. U bent geboren in 1997 in het dorp Ghat Sia Aw in het district Hisarak van de provincie Nangharar, waar u steeds hebt gewoond met uw familie.

Ongeveer 2,5 jaar geleden werd u verkleit door iemand van de Taliban, omwille van uw samenwerking met de Arbaki. Zes dagen later werd u 's avonds na uw werk aangehouden door de Taliban. Ze hielden u tegen om u te vragen of u een soldaat van het leger was en om u te vragen naar het feit dat u geen baard had. U ontkende een soldaat van het leger te zijn en ze lieten u gaan. U meldde dit voorval aan uw vriend bij de Arbaki en gaf uw vriend, die bij de Taliban zat, aan bij hem. De Taliban benaderde u

daarna een tweede keer omdat u geen baard had. Zes dagen later benaderde de taliban u een derde keer om u te vragen om voor hen te gaan werken. U besloot vervolgens om het land te verlaten. U stal het geld dat uw vader had gekregen van de verkoop van zijn grond voor de financiering van uw huwelijk, en vertrok in oktober 2015 uit Afghanistan. U kwam in België aan op 9 november 2015 waar u op 16 november 2015 een asielaanvraag heeft ingediend.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u uw taskara neer.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-Generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust, blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat uw verklaringen betreffende uw herkomst uit Afghanistan geenszins geloofwaardig zijn. Uit het gehoor van 10 november 2016 blijkt immers dat er ernstige twijfels rijzen bij uw herkomst en identiteit. Dit zijn elementen die cruciaal zijn bij het beoordelen van uw asielaanvraag.

Vooreerst is het opmerkelijk dat u de Afghaanse kalender niet kan gebruiken terwijl u wel spontaan de Gregoriaanse kalender gebruikt (CGVS, p. 3 en p. 23). Gevraagd hoe het komt dat u de Afghaanse kalender niet weet te hanteren, geeft u het antwoord dat dit komt omdat u analfabeet bent (gehoorverslag CGVS, p. 23). Bij uw eerste interview op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde u nochtans wel scholing te hebben gehad tot de 4e middelbare graad (verklaring DVZ, p. 4). Wanneer u tijdens het gehoor naar uw scholing gevraagd wordt, geeft u het antwoord dat u niet naar school bent geweest (CGVS, p. 4). Later wordt u dit nog eens gevraagd, waarop u nog eens bevestigt dat u niet naar school bent geweest (CGVS, p. 13).

Geconfronteerd met uw verklaringen bij DVZ geeft u louter het antwoord dat u dat zo niet gezegd zou hebben en herhaalt u dat u nooit naar school bent geweest (CGVS, p. 23). Geconfronteerd met de naam Nowruz zegt u dat het een maand zou zijn (CGVS, p. 24). Wanneer deze naam nog eens herhaald wordt zegt u vervolgens deze naam wel gehoord te hebben maar niet te weten wat het is (CGVS, p. 24). Nowruz is het feest van nieuwjaar dat overal in Afghanistan gevierd wordt. Dat u niet blijkt te weten wat Nowruz is roept verdere vragen op over uw herkomst uit Afghanistan.

Ook over uw reisweg van Hesarak naar de grens van Afghanistan zijn uw verklaringen opmerkelijk. U geeft aan dat u via Jalalabad naar Kabul bent gereisd, om van daaruit naar Mazar-i-Sharif te gaan, om van daaruit naar Quetta, Pakistan te gaan (gehoorverslag CGVS, p. 8). Gevraagd of Mazar-i-Sharif wel degelijk aan Pakistan grenst, antwoordt u bevestigend dat Mazar-i-Sharif bij Pakistan ligt (CGVS, p. 17). Nog eens gevraagd of Mazar-i-Sharif de laatste stad is vooraleer men in Pakistan komt blijft u dit beamen (CGVS, p. 17). Volgens informatie ligt Mazari-Sharif in het noorden van Afghanistan en al helemaal niet op weg naar Pakistan vanuit Nangarhar, dat op zich immers aan Pakistan grenst. U erop wijzend dat dit een grote omweg is, verklaart u louter dat de smokkelaar u zei dat dit de kortste route was (gehoorverslag CGVS, p. 16).

Wanneer u later gevraagd wordt of u nog een snellere route naar Pakistan kent, verklaart u nog een route te kennen via Torkham (CGVS, p. 25) Gevraagd om deze route uit te leggen zegt u vreemd

genoeg dat de route via Torkham heel ver is en dat deze via Karachi in Pakistan loopt (CGVS, p. 25). U zegt dat de weg via Mazar-i- Sharif veel korter is (CGVS, p. 25). Gezien Torkham binnen Nangarhar zelf ligt en de weg via Mazar-i-Sharif via een grote omweg doorheen heel Afghanistan loopt doen dergelijke verklaringen ernstige twijfels wekken over uw herkomst uit Nangarhar en uit Afghanistan zelf.

Verder is uw kennis over de verkiezingen in Afghanistan nihil. Gevraagd of u over de verkiezingen in Afghanistan kan vertellen zegt u van niet (CGVS, p. 17) U kan ook niet meegeven wanneer de laatste verkiezingen in Afghanistan zouden hebben plaatsgevonden (CGVS, p. 17). Aangezien het vreemd is dat u geen enkele informatie over de verkiezingen kan geven wordt u nogmaals gevraagd of iets over de verkiezingen weet maar u herhaalt louter er geen informatie over te hebben (CGVS, p. 17). U wordt er later in het gehoor nog op gewezen dat over deze verkiezingen veel gesproken en bericht is geweest, zowel binnen Afghanistan als in de rest van de wereld, en opnieuw gevraagd naar iets van informatie over deze verkiezingen kan geven maar opnieuw kan u geen informatie bieden en zegt u louter dat u bezig was met uw eigen werk (CGVS, p. 24). De laatste verkiezingen in Afghanistan waren de presidentsverkiezingen en de verkiezingen van de Provinciale Raad in 1393 (2014). Ashraf Ghani en Abdullah Abdullah waren de bekendste kandidaten in de presidentsverkiezingen. Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt verder nog dat er binnen Hesarak 23 stemcentra waren waar men zijn stem kon uitbrengen. Daarenboven was er op nationaal niveau een uitzonderlijk hoge opkomst en werd er uitgebreid over bericht in de pers. Dat u geen enkele informatie over deze verkiezingen weet te geven doet verder twijfelen aan uw herkomst uit Afghanistan.

U noemt verder, gevraagd naar bekende Afghanen, de namen van Ashraf Ghani en Dr. Abdullah (gehoorverslag CGVS, p. 26). Echter, u blijkt geen idee te hebben wie deze twee mannen zijn. Gevraagd om enige informatie over hen te geven blijkt u hier niet toe in staat (CGVS, p. 26). Erop gewezen dat u zelf deze twee namen aanbrengt en gevraagd wat u dan over hen gehoord zou hebben zegt u louter deze namen op de radio gehoord te hebben, zonder verdere informatie te geven (CGVS, p. 26). Op de vraag wat u dan over hen op de radio gehoord zou hebben blijft u vaag en zegt u louter hun namen gehoord te hebben wanneer gesproken werd over het land (CGVS, p. 26). Aangezien het vreemd is dat u geen enkele informatie over deze twee mannen weet te geven wordt u nogmaals de kans gegeven iets over hen te zeggen maar u weet slechts te zeggen dat het al veel is dat u deze namen überhaupt al kent (CGVS, p. 26). Dergelijk gebrek aan kennis over Ashraf Ghani en Abdullah Abdullah, de huidige president en Chief Executive van Afghanistan is zeer opmerkelijk.

Wanneer u gevraagd wordt naar duiding van de naam van Ahmad Shah Massoud antwoordt u dat dit een vroegere president van Afghanistan is (gehoorverslag CGVS, p. 25). Wanneer daar later opnieuw naar gevraagd wordt, antwoordt u dat Massoud zeven of acht jaar geleden een brug heeft gebouwd (gehoorverslag CGVS, p. 26). Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt, was Ahmad Shah Massoud een gevierd Tadzjieks militair leider in de strijd tegen de taliban. Hij overleed in 2001 in een aanslag door de taliban. Dat u louter over hem weet te zeggen dat hij een vroegere president zou zijn en dat hij zeven of acht jaar geleden een brug zou hebben gebouwd is opvallend.

Ook over de verschillende etnische bevolkingsgroepen in Afghanistan is uw kennis beperkt. Wanneer gevraagd wordt of iedereen in Afghanistan, net als u, Pasjtoen is, antwoordt u hier vreemd genoeg bevestigend op (CGVS, p. 17). Later zegt u nog dat er naast Pasjtoe ook nog Dari – u noemt dit ook Farsi – wordt gesproken (CGVS, p. 18). Gevraagd wat voor mensen er deze taal spreken zegt u dat het gewone mensen zijn (CGVS, p. 24). Gevraagd naar de naam van de groep mensen in Afghanistan die deze taal spreken spreken kan u louter meegeven dat er mensen zijn in Kaboel en Jalalabad die deze taal spreken (CGVS, p. 24). Volgens informatie zijn de Tadzjiek de grootste groep Darisprekers in Afghanistan. Ook de Hazara's spreken Dari. Dat u, gevraagd naar de naam van de groep mensen die deze taal spreken, deze bevolkingsgroepen niet weet te benoemen is opvallend, zeker gezien u beweert zelf een beetje Dari te hebben geleerd in België (CGVS, p. 24).

Wanneer u verder nog gevraagd wordt naar bekende Pasjtoens in de geschiedenis van de Afghanistan, moet u het antwoord schuldig blijven en stelt u louter dat u geen weet heeft van de geschiedenis van Afghanistan omdat u analfabeet bent (gehoorverslag CGVS, p. 25).

Verder dient te worden vastgesteld dat uw geografische kennis van de regio waar u tot recent zou hebben gewoond ontoereikend is. Zo noemt u, gevraagd naar omliggende districten, Saroubi, Azra, Spinghar en Khogiani op (CGVS, p. 11). Het district Shirzad, dat volgens de kaart aan Hesarak grenst, noemt u niet op. Nochtans refereert u herhaaldelijk naar dorpen binnen Shirzad (gehoorverslag CGVS, p. 4, 8, 9, 14). Wanneer u later opnieuw gevraagd wordt naar dichtbijliggende districten, behalve de eerder door u vernoemde districten, antwoordt u Laghman, Torghar en Kakrak en vernoemt u nog steeds Shirzad niet (CGVS, p. 24). Laghman is bovendien een provincie en de twee andere door u genoemde plaatsen zijn geen districten. U wordt vervolgens gevraagd of u nog andere districten van Nangarhar kent waarop u vreemd genoeg zegt dat er in Nangarhar vier provincies in totaal zijn (CGVS, p. 24). U wordt erop gewezen dat Nangarhar zelf een provincie is en gevraagd de districten in deze provincie te benoemen waarop u opnieuw een provincie benoemt – Kunar – en twee plaatsen in

Nangarhar – Darunta en Behsud-brug – die geen districten zijn (CGVS, p. 24). Dergelijke verklaringen over basiskennis als de districten in uw provincie doen verdere twijfels rijzen over uw beweerde herkomst.

U bleek ook nooit te hebben gehoord van grote steden in uw regio zoals Mihtarlam, de provinciehoofdplaats van Laghman, Asadabad, de provinciehoofdstad van Kunar, of Puli Alam, de provinciehoofdplaats van Logar (gehoorverslag CGVS, p. 24).

Het geheel van bovenstaande vaststellingen maakt dat u uw Afghaanse identiteit en nationaliteit niet kan aantonen. Geloofwaardige verklaringen over uw herkomst zijn echter belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het feit dat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw herkomst, nationaliteit en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, verhindert de asielinstanties een juist beeld te vormen over uw werkelijke nood aan bescherming. Het CGVS kan zich op basis van uw verklaringen onmogelijk een duidelijk en geloofwaardig beeld vormen van uw herkomst, nationaliteit en de reden(en) voor uw vertrek.

De door u neergelegde taskara doet geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Wat dit document betreft, dat een bewijs zou moeten zijn van uw identiteit en uw nationaliteit als Afghaan, dient opgemerkt te worden dat uw verklaringen met betrekking tot het verkrijgen ervan bedenkelijk zijn. U verklaart dit document te hebben gekregen van een vriend van uw vader, die in België erkend vluchteling, die dit in Afghanistan is gaan ophalen bij uw vader (gehoorverslag CGVS, p. 7). Wanneer u gevraagd wordt naar de naam van deze vriend van uw vader, moet u het antwoord schuldig blijven (gehoorverslag CGVS, p. 13). Hiermee geconfronteerd verklaart u dat mensen in Europa niet wakker liggen van de namen van andere mensen (gehoorverslag CGVS, p. 26). Dit is allerm minst een afdoende verklaring hiervoor. Bovendien blijkt uit objectieve informatie waarover het CGVS beschikt, dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse “officiële” documenten kunnen verkregen worden (zie de aan het administratief dossier toegevoegde EASE Country of Origin Information Report). Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongelooftwaardigheid van uw relaas te herstellen.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 10 november 2016 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten.

Bijgevolg dient besloten te worden dat er in uwen hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In wat zich aandient als een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikel 48/3 en 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: Vreemdelingenwet) en van de materiële motiveringsplicht, “*minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*”.

Verzoeker vraagt in hoofddorde om hem als vluchteling te erkennen, minstens hem de subsidiaire bescherming te verlenen en in ondergeschikte orde de beslissing te vernietigen en terug te sturen naar de het Commissariaat-generaal voor verder onderzoek.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier.

Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Vluchtelingenstatus

Waar verzoeker stelt dat minstens “*de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*” geschonden is, ziet de Raad niet in op welke wijze de bestreden beslissing het hem onmogelijk zou maken om te toetsen of de materiële motivering al dan niet geschonden is, aangezien verzoeker blijkens een lezing van het verzoekschrift de motieven van de bestreden beslissing kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. De schending van “*de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*” kan dan ook niet worden aangenomen, aangezien deze zinsnede geen enkele inhoudelijke waarde heeft.

Verzoeker voert aan dat hij door de taliban wordt bedreigd. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) geen geloof kan worden gehecht aan zijn beweerde herkomst uit Afghanistan gelet op (a) het feit dat hij de Afghaanse kalender niet kan gebruiken, (b) zijn verklaringen over zijn reisweg, (c) zijn gebrekkige kennis over de verkiezingen in Afghanistan, (d) zijn gebrekkige kennis over Ahmad Shah Massoud, (e) zijn gebrekkige kennis over de etnische bevolkingsgroepen in Afghanistan, en (f) zijn gebrekkige geografische kennis van zijn beweerde regio van herkomst, en (ii) de door hem voorgelegde taskara (zie map ‘Documenten’ in het administratief dossier) de voorgaande vaststellingen niet kan wijzigen, temeer gelet op zijn verklaringen omtrent dit document.

Er dient vastgesteld dat verzoeker er geenszins in slaagt om de motieven uit de bestreden beslissing *in concreto* te weerleggen. Verzoeker komt immers niet verder dan het herhalen van zijn verklaringen, het opwerpen van losse beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekking van de commissaris-generaal, zonder de motieven in de bestreden beslissing *in concreto* te trachten te weerleggen, hetgeen bezwaarlijk kan worden beschouwd als een dienstig verweer.

Waar verzoeker een opsomming geeft van elementen die hij omtrent zijn regio van herkomst heeft weergegeven tijdens zijn gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en meent dat hieruit afdoende zijn kennis blijkt, kan hij niet worden gevolgd. In de bestreden beslissing worden immers meerdere, pertinente opmerkingen gemaakt betreffende deze en andere elementen. In zoverre verzoeker enige correcte informatie heeft gegeven, doet dit op zich geen afbreuk aan de veelheid van foutieve en gebrekkige verklaringen zoals deze blijken uit de motivering van de bestreden beslissing. Dat verzoeker de Afghaanse kalender niet kent ondanks het feit dat hij school gelopen heeft tot het vierde jaar middelbaar en hij evenmin bekend is met Newroz, het Afghaanse nieuwjaar, is op zich al voldoende om verzoekers beweerde herkomst uit Afghanistan niet geloofwaardig te achten. Zeker wat betreft het Afghaanse nieuwjaar gaat het om feitelijke gegevens die iedere Afghaan afkomstig uit Afghanistan verondersteld wordt te kennen. Dat verzoeker toch nauwkeurige informatie kan geven zoals hij benadrukt in zijn verzoekschrift kan er enkel op wijzen dat dit louter ingestudeerde kennis betreft. Overigens kan verder worden opgemerkt dat de motiveringsplicht in hoofde van het CGVS geenszins de verplichting behelst om, zo dit al mogelijk zou zijn, alle elementen in het voordeel dan wel in het nadeel van de kandidaat-vluchteling in de bestreden beslissing op te nemen. Daarbij brengt verzoeker geen concrete gegevens aan waaruit blijkt dat het CGVS bevooroordeeld zou zijn geweest of dat zijn asielaanvraag niet eerlijk zou zijn behandeld. Uit de stukken van het dossier en de bestreden beslissing kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Bovendien zijn de ambtenaren van het CGVS onpartijdig en hebben deze geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van de kandidaat-vluchteling. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit. Waar verzoeker verwijst naar een arrest van de Raad, dient opgemerkt dat de precedentenwerking niet wordt aanvaard in het Belgisch recht. De rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft geen precedentwaarde en ieder dossier wordt individueel beoordeeld.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, dient vastgesteld dat verzoeker er geenszins in slaagt de motieven in de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielaanvraag niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas maakt verzoeker vooreerst niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet dient erop gewezen dat voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet loopt, een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst en algemene rapporten niet kan volstaan. Hij moet enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker zijn recente afkomst uit Afghanistan niet aannemelijk kon maken gelet op zijn beperkte kennis. Verzoeker maakt hierdoor zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk. Aangezien het bijgevolg vrijwel onmogelijk is een correct beeld te krijgen van verzoekers (recente) verblijfplaatsen en leefsituatie de laatste jaren en bijgevolg ook van zijn huidige nationaliteit is het dienvolgens evenzeer onmogelijk een correct beeld te krijgen van een eventuele nood aan subsidiaire bescherming.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien mei tweeduizend zeventien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER